

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

18. Dies Junii. Agrum, si mediocriter colas, possidem si nimitiùm,
possideris. Sidonius l. 8. Epist.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

mus memores illius, quod Dei instinctu pronuntiavit D. Zenon : *Sine sacrilegio non potes placere sacro lego.* Quisquis placere Deo cupit ; impiis displiceat, necesse esse, Quid ! plurisne tibi erit, ut Deo displiceas, unius homunculi rauca vocula, quàm ut illi placeas, ratio, conscientia, Dei minæ, promissa, sanctorum Patrum monita, Sapientum consilia, tormentum cælestis curiæ judicium ? Tu times sperni ab hominibus, quæ sæpè est servus peccati, mancipium diaboli ? non times sperni à Deo ? Deus ille gloriæ, & Majestatis, pro te tot probris, & contumeliis affectus est, tu verò ne verbulum ullum, pro illo possis pati ? tibi hoc certum, & fixum, quod monet Poëta :

Factum factori summo preponere noli.

18. DIES JUNII.

Agrum, si mediocriter colas, possides ; si nimium, possideris. *Sidonius l. 8. Epist.*

Terrena I. **P**aucissimi sunt, qui ut agros, sua bona despicienda. qui ex agrisveniunt fructus, ex fructibus opes possident ; plurimi, qui ab illis possidentur. Haec nimius erga seu naturæ fragilia, seu fortunæ futu- bona, affectus ; est maximus in Dei obsequio defectus. Non ad illum finem, fictus est homo, ut cogitationes suas humi defixas habeat, ut magnificas villas ædificet ; ædes in urbium morem exstruat, refertas signis, atque picturis, Attaliæis vestibibus, atque con-

conchyliatis peristromatis intus ornatas, autō, argento, & omnibus iis rebus instructas; quibus redundant illi, quos vulgus beatos indigitat; quas ædes, nihil aliud Chrysoſtomus esse ait, nisi nidos, ex festucis, lutōque confectos. Quis non obstupescat adeò brutas hominum mentes, ut nihil aliud cogitent, inquirent, machinentur, ambient, nisi terram, & quod est de terra? Aliquis noctes, diesque studet struendis opibus, & cumulandis facultatibus: ad quem finem? ut fabricetur sibi sumptuosum domicilium: ubi? in terra, ut comparet sibi latos fundos, & ampla prædia: quo loco? in terra. Ita quidquid mens hominis versat, intellectus cogitat, cor expetit, voluntas diligit; quidquid oculus aspicit, auris percipit, manus palpant, pedes calcant; quidquid totus homo, omnibus & corporis membris, & animæ facultatibus quærit, indagat, explorat, non est nisi terra, vel de terra?

II. Unde præclare Origenes, hujusmodi homines à terra devoratos ait, explicans illud Exodi 15. 12. (a) *Extendisti manū tuam; & devoravit eus terra. An non tibi videtur terra devorare eum, qui nihil, nisi de terra cogitat; qui semper terrenos actus habet: qui de terra loquitur, terram desiderat. pro terra litigat, in terra spem omnem collocat: qui cælum non aspicit, qui futura non cogitat, qui judicium Dei non metuit, nec beatā ejus promissa desiderat; sed semper de presentibus cogitat, & terrena suspirat. Talem cum videris, dicito, quia terra devoravit eum. Nonne hoc tandem est graviter desipere, nil nisi terrena sapere? Quam sit homo totus quantus, quantus est, ab imis unguiculis, usque ad*

G g 2

verti-

(a) Hom. 6. in Exod.

verticem capitis, terrenus, voluit Deus manifestè innuere, dum jubet Jeremiam, homini sic loqui: (a) *Terra, terra, terra, audi sermonem Domini.* Hominem tertio vocat terram. Primò, quia de terra ortus: secundò, quia in terra vivit: denique, quia in terram revertetur. Imò Deus volens ostendere, quàm sint omnia bona temporalia, brevia tempore, quàm exigua spatio, quàm incerta possessione, dixit Ezechiel: (b) *Fili hominis, sume tibi laterem, & pones eum coram te, & describes in eo civitatem Jerusalem.* Quid ais, Domine? urbem tam amplam, quæ à Jeremia vocatur ob imperii amplitudinem, (c) *Domina gentium,* ob potestatis magnitudinem, *Princeps Provinciarum,* ob ædificiorum ordinem, & splendorem, *Ubs perfecti decoris,* ob hominum multitudinem, scientiam, sanctimoniam, *Gaudium univærsæ terræ.* Jerusalem, inquam, & in eo tot splendida palatia, tot sumptuosas ædes, tam amplas plateas, tam sublimes tures, tam excelsos muros, tot amœnos hortos, in vilissimi luti portione, in uno latere exprimere?

III. Planè, ut constet omnibus, bona mundi omnia esse tam exilia, & pusilla, ut unius lateris gyra per exiguo possint contineri: sed non tantùm bona temporalia sunt vana; sed sunt etiam salutis perniciofa, animæ periculosa. Olim cum Carolo V. familiariter loquebatur Anthonius Læva, primus ipsius militum: de lapso ad res Italiæ sermone, Læva Imperatori facilem, uti rebatur, totius Italiæ subjugandæ rationem demonstrans; ante omnia hos, illos Principes è medio tollendos, inquit. Cui Cæsar: Quid

inte-

(a) *Jerem. 22. 29.* (b) *Ezech. 4. 1.* (c) *1. Thren. 1.*

Junius.

Tessera.

469

interim, ac dein Animæ meæ futurum est? Ergò, ait Læva, (cui verè tunc mens erat læva) animam habes? Vade, & imperium abdica: Illud, nempe, innuere volebat, conscientiam, & dominationem non benè inter se convenire. Ecce, quot malis nos obijciunt hæc fluxa mundi bona, ut si illis frui velis, vel ut uti possis, necessarium sit exuere omnem virtutem, animo proscribere pietatem, seponere Dei providentiam, excutere omnem conscientiam, negligere animam. Denique non potes consequi illa fortunæ bona, nisi cum maximo animi infortunio, fias malus. Si ergò sapimus, cavemus terrena sapere. Ideò esto hoc, vice oraculi:

De re terrina, non sit tibi plena crumena.

19. DIES JUNII.

In præceptis datis corporibus, nullum sui arbitrium est. *Seneca de Ira l. I. c. 7.*

Occasio I.
peccandi
fugienda.

NE præveris tuo, quo tibi succurras, arbitrio, cave à præcipitio. Accinit enim Senecæ Tullius: (a) *Qui se præcipitavit, sustinere se, cum velit, non potest.* Positus in peccandi periculo, proximus es præcipitio. Quantum hoc times, tantum illud cave. In potestate cujusque est, occasione se offerre; at postquam illi se obtulit, vix in ejus est potestate, culpam evitare. In mea est potestate, prælium inire; at in mea potestate non est,

Gg 3

potiri